

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر خودشیفتگی مدیران بر کیفیت گزارشگری مالی

محل انتشار:

فصلنامه بررسی های حسابداری و حسابرسی، دوره 25، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

وجیهه بذرافشان - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حسابداری دانشکده علوم اداری، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)، مشهد، ایران

آمنه بذرافشان - استادیار، گروه حسابداری دانشکده علوم اداری، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع) مشهد، ایران

مهدی صالحی - دانشیار، گروه حسابداری، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: این پژوهش به بررسی اثر خودشیفتگی مدیران بر کیفیت گزارشگری مالی می پردازد. به لحاظ نظری، مدیران خودشیفته با شاخصه های رفتاری نظیر خودخواهی، تمایل به استثمار دیگران، بی توجهی به دیگران و پاداش طلبی افراطی، به گزارشگری مالی متقلبانانه اقدام می کنند. روش: در پژوهش حاضر، برای اندازه گیری خودشیفتگی از دو معیار اندازه امضای مدیران و نسبت پاداش مدیران بر کل حقوق و دستمزد سالانه کارکنان استفاده شده و کیفیت گزارشگری مالی نیز به کمک سه معیار مدیریت سود، کیفیت سود و محافظه کاری سنجیده شده است. برای آزمون فرضیه ها از رگرسیون خطی چندمتغیره بهره گرفته می شود. قلمرو زمانی تحقیق سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۵ است. یافته ها: بر اساس یافته های تجربی، بین خودشیفتگی مدیران بر اساس اندازه امضا با معیارهای کیفیت گزارشگری مالی، رابطه معناداری وجود ندارد. با این حال، بین خودشیفتگی مدیران بر اساس نسبت پاداش مدیران بر حقوق و دستمزد کارکنان با دو مورد از معیارهای کیفیت گزارشگری مالی (شامل مدیریت سود و کیفیت سود) رابطه معناداری مشاهده شد؛ به این ترتیب که خودشیفتگی مدیران موجب افزایش مدیریت سود و کاهش کیفیت سود می شود. نتیجه گیری: در مجموع، نتایج پژوهش نشان می دهد در برخی شرایط، خودشیفتگی مدیران بر معیارهای کیفیت گزارشگری مالی اثر می گذارد.

کلمات کلیدی:

خودشیفتگی، کیفیت سود، کیفیت گزارشگری مالی، محافظه کاری، مدیریت سود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1397139>

